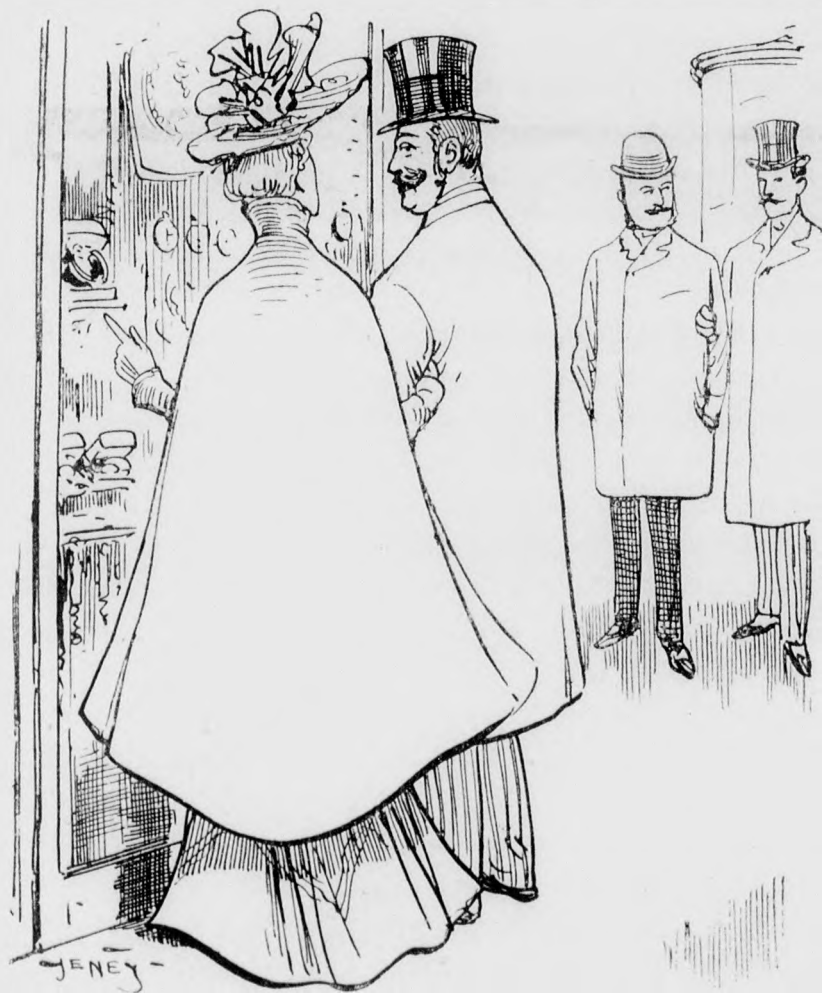

XVI. kötet

Budapest, 1901. február 10-én.

6. szám.

Feltalálta magát.

Nő (egy ékszerész kirakata előtt.) Édes Aladár, ha megvennéd nekem azt a karpereczet, tiz évet adnék érte életemből!

Férj. Hagyd el, édesem, a te életed drágább nekem!

Modern szakácsnő.

Urnő. Hogy kívánhat több fizetést? Hiszen a legtöbb helyen még kevesebb fizetést kap a szakácsné, mint nálam!

Szakácsnő. Dehogy!

Urnő. Hiszen én csak tudom! . . .

Szakácsnő. Hát hol szolgált a nagysága?

Régi nóta.

Legyen a sziv bár forró, mint a katlan,
Legyen a test bár még olyan remek,
Por léssen, ettől mi se menti meg;
A lélek: halhatatlan.

Hányszor mondták ezt prózában, dalolva,
S tanulja már az iskolás gyerek;
Mégis egy szép testért, mely nem hideg,
Hány lélek jut pokolra!?

Salgó F. László.

Szépítés.

Aranka. Hogy érzed magad, mint új asszony, Juliskám? Azt mondják, papucs alatt van a férjed!

Juliska. Rágalom! Mondhatom neked, mindig úgy kell fütyölnöm, a hogy a férjem tánczol.

Biró előtt.

Biró (a kereskedőhöz). Mondja meg nekem, tanu, mikor önnél betörték, ön észrevette, hogy vádlott bemászott az ablakon. Hát nem támadt gyanuja?

Kereskedő. Nem. Azt hittem, hogy valami vigécz!

A helybenhagyott pofon.

— Megesett eset. —

Fontos ügyben hozandó ítéletre ültek össze a falu bölcsei, élükön a galambósz Tárkányi bácsival. A helység három legtekintélyesebb embere került a bölcs kupak-tanács színe elé, Czakó Ferencz, az agglegény, Butyka András uram, a kurátor és Kása Benedek, a ki arról volt nevezetes, hogy órát is tudott reparálni.

Nem történt valami főbenjáró eset, az igaz, mindössze annyi, hogy a rektor uram disznótörján a triumvirátus egy kicsit összegabalyodott.

A többek között Czakó Ferencz uram is szólásra emelkedett, hogy némelyes elismerő szavakban emlékezzék meg a kitünő májashurkáról, mikor egyszerre csak épen ott, a hol a dikezió leghatásosabb része következett volna, Butyka András közbe kiáltja:

— Kilenczvenkilencz! . . .

— Száz! — ordított rá a másik minutumban dühtől elkékvülve Czakó uram s egyben nagyot csattant kérges tenyere alatt a közbeszóló ábrázatja . . .

Butyka uram azonban nem jött ki a sodrából, hanem a mit kapott, azon mód átutalta a mellette ülő Kása Benedeknek, a ki szintén folytatni akarta a műveletet, de a derék társaság megakadályozta ebbeli nemes szándékában. A czéczó azonban meg volt zavarva, a ki pedig végig lakmározott egy valamirevaló disznótort, az jól tudhatja, minő boszuságot okoz az embernek, ha a murit épen a közepén zavarja meg valami váratlan inczi-dens, mint a milyen a jelen esetben is történt.

A rektor úr erősen követelte a házán esett szégyen megtorlását, a falu bölcsei pedig, kik valamennyien ott voltak a toron, érthető okból szintén a megtorlás mellett voltak, mivelhogy némelyes rövidséget ők is szenvedtek a hatalmasnak ígérkező muri váratlan befejezése miatt . . .

A falu bölcsei tehát összeültek; mielőtt azonban megkezdénék a sok megfontolást igénylő eset tárgyalását, szükségesnek tartok elmondani egy régibb keletű históriát, a mely, — a mint látni fogjuk, — a disznótoron lejátszódott jelenettel szoros összefüggésben van.

* * *

Vagy tiz-tizenkét év előtt élt a szomszéd faluban egy módos, fiatal gazda; igen rátartó ember volt, hiszen tehette . . . s az is való, hogy szivesen látott vendég volt a lányos házaknál. De ő legszivesebben időzött Nagy-Kain uraméknál, holott pedig napról-napra tapasztalta, hogy a szép Ráki, a ház eleven angyala inkább foglalkozik Borbély Jóska-val, mint ő vele . . .

— Mi lehet ennek az oka? — törte a fejét hosszú álmatlan éjszakákon Czakó Feri (mert ő róla van szó.) Hiszen vagyok is olyan legény, mint Jóska, módos is van, míg Jóska-nak alig van mit a tejbe aprítani.

Mivel pedig Czakó uram szörnyen bomlott a szép

Ráki után, igen természetes, hogy mindent elkövetett arra nézvést, hogy a lányt maga felé hajlitsa.

Igy jött arra a bolond gondolatra is, hogy elmenjen a falun kívül lakó cigány Rózsához, a ki hires kártyavetőnő volt. Ez aztán, — miután előbb megforgatta az ördögbibliáját s alapos vizsgálat alá vette a páciens tenyerét, — meghagyta Ferinek, hogy pénteken éjfélkor háromszor kerülje meg a házát, miközben folyton ezt mondja:

«Czakó Feri a nevem,
Van lovam és szekerem.
Kain Ráki ülünk rája,
Ugy menjünk a menyországba!» . . .

— Sombáton esté kiléncz órákor pédig, — adta ki tovább az utasítást Rózszi, — gyíjen kénd idé, hozszon magávál három kupá fusulykát, két kupá léncsét, égy kupá borsót és égy font sálonnát, — á tébbit ástán csak bizzsá rám! . . .

Czakó Feri pontosan megtartotta a cigánynő utasításait, s mikor a mondott időre jól fölpackolva megjelent a putriban, ott már egy másik cigányasszony is várta. Most már ketten hókuszpókuszoztak Feri körül egy darabig, mignem a jövevény cigányasszony egyszerre csak felkiált:

— Mégván! Vákulják még, há ném tudom, hogy Ráki mért ném séréti Csákó Féri urámát! . . .

— ???

— Mert nincs bájusá! . . . Csák épen ézs á báj!

S csakugyan, a fiatal gazda nélkülözte ezt a férfiekességet.

De hát egy jó kártyavető cigányné, a ki igazán érti a mesterségét, ezen is tud segíteni.

Kitűzték egy bizonyos nap délutánját, a mikor a két cigányasszony a gazdát a saját otthonában keresi fel, ekkor aztán aláveti magát egy olyan műveletnek, a mitől biztosan megnő a bajusza.

A várva-várt idő elérkezett. A csodatevő asszonyok pontosan beállítottak, s miután végigélvezték a gazda vendégszeretetét, hozzá fogtak a bajusznövesztő művelethez.

Czakó Ferencz uramat a pitvar közepén bele ültették egy kádba, a melyet befödtek egy sűrű szövésű lepedővel, úgy, hogy a benne ülő akár mint erőltette is a szemét, nem láthatott rajta keresztül.

Ezután megkezdődött a varázslat, a két cigányasszony körüljárta a kádat, közben folyton hajtogatva:

Há nincs bájus a légénynek,
Ném kell á ményécskének,
Ázsért Csákó Férinek
Bájus nőjön ségénynek . . .

Hétszer mondták el ezt a rigmust a kuruzslók, mialatt

esőndben benépesült a pitvar Faraó ivadékaival, a kik ugyan nem működtek közre a bajusznövesztő operációban, de annál nagyobb pusztítást vittek véghez a kezük ügyébe került s könnyen elemelhető holmikban.

Végre az egyik cigányné beszólt a kádba:

— Most pedig gázsdurám, márágyon vesteg. Olvasson sém lássán, kiléncsvényoicsát és csak e kiléncsvénykiléncsét mondja hángosán, — á tébbit bizsásá ránk! . . .

Czakó Feri olvasott szép lassan, taktusra, mialatt a varázslók jól megrakodva elpárologtak.

Már kilénczvennél tartott, a mikor valamiért beállított hozzá egyik szomszédja. Épen a leterített kádat szemlélgette, mikor hangosan elkiáltja magát a lepedő alatt Czakó uram:

— Kilénczvenkiléncz!

— Hát aztán? — felel a szomszéd önkénytelenül. Czakó uram a váratlan hangra kiütötte a fejét a kádból, s miután az ujjaival meggyőződött róla, hogy az orra alatt épen olyan csupasz a bőr mint ezelőtt volt, sőt nyoma sem látszik a serkedő bajusznak, ellenben az egész háza fel van forgatva, — nem nagy fejtörésébe került, hogy belássa, miszerint a cigányok alaposan csúffá tették, a mit ő még tetézett azzal, hogy ügyetlenségét annak módja és rendje szerint elbeszélte a szomszédjának.

És csak ezután kezdődött a Czakó Feri igazi kalváriája! Uton-utfélen kicsúfolták, még a gyerekek is azt kiabálták utána, hogy: Kilénczvenkiléncz! Végre is megsokalta a dolgot, eladta mindenét, s ott hagyta szülőfaluját, eljött ide hozzánk, a hol aztán az évek során, szóvivő ember lett belőle, a kinek a bölcssek tanácsában is széke volt . . .

Egyetlenegy haragosa volt, Kása Benedek, a ki, hogy hogy nem, valami uton-módon megtudta a Czakó Feri rég elfelejtett esetét, s csak alkalomra várt, hogy hara-

gosát csúffá tegye, a mi a rektor uram disznótorján némileg sikerült is.

* * *

Ezek után pedig átadom a szót a böles kupaktanács elnökének, öreg Tárkányi Mózes bácsinak.

— Mi indította Czakó Ferencz uramat arra, — szólt hivatalos komolysággal, — hogy csúffá tegye a rektor úr tisztes hajlékát . . . Mért ütötte kend pofon Butyka András uramat?

— Mert egy hiján százat mondott, — felelt a vádlott borongós hangon.

— És mért mondott épen ennyit, Butyka uram? — fordult most ehez öreg Tárkányi Mózes.

— Kása Benedek sugta a fülembe, hogy: «no, most kiáltsa kend oda: kilénczvenkiléncz!» — felelt bambán Butyka.

Most még azt a fontos körülményt kellett megállapítani, hogy melyik pofon volt csattanósabb? A tanuk egybehangzó nyilatkozata szerint a Czakó uram pofonja ugyan nagyobb csattanást, de hatás dolgában a Butykáé felülmulta. És ezt a véleményt támogatta Kása Benedek is azzal a nyomós argumentummal, hogy még most is harangoznak a balfülében . . .

— Ilyeténformán tehát kimondom az ítéletet, — szólt ezüstös bajuszán egyet pöndörítve öreg Tárkányi Mózes.

« . . . Kigyelmed, Czakó uram, a miért megzavarta a rektor úr barátságos hajlékában oly igen szépen indult mulatságot, — fizet az eklézsia javára két véka török buzát; — Butyka uram, a miért bogár után indult, — boglyába rakja a rektor úr szénáját; — végezetül pedig Kása uramnak, mivelhogy még most is harangoznak a fülében, — a pofon helyben hagyatik . . . Punktum s rézpor!»

Góbé.

Ajtónyitás.

Egy kis lánynak udvaroltam
S csaptam szörnyen a szelet;
Jól tudám, ha meg nem hallgat,
Minden, minden elveszett.

Adósságom szörnyü sok volt,
S hozományá szörnyü nagy,
Tanum rá az Ég, jól mondám:
Lányka, megmentöm te vagy! . . .

Nélküled nem tudok élni,
Hón szeretlek, annyi szent,
Oh, ne hagyj tovább epedni
Mondd ki a boldog «igent»! . . .

Am hiába kértem a lányt,
Csak nem lágyult meg szive,
Az ajtót nyitá ki s ezzel
Menyországom csukta be.

Salgó F. László.

A bölesész gúnyolódik a halála, de nem gúnyolódik az ízületi csúza fölött.

*

A legrövidebb és legszebb regények a — hymenhirek.

*

A szerencse az a pillanat, a melyben a balsors megfeledkezik rólunk.

A kaszárnya udvarán.

Kapitány (a század előtt az ujonczhoz). Hogy hívnak?

Ujoncz. Puliszka Jónásnak.

Kapitány. Aztán tudsz-e írni meg olvasni?

Ujoncz. Jelentem alássan, igenis nem tudok!

Kapitány. Ez hallatlan, hogy a huszadik században létezik ember, a ki nem tud írni és olvasni!

Ujoncz. Jelentem alássan, én nem a huszadik, hanem a második században szolgálók!

Halali.

Báró. No, Gyémántvári úr, hogy mulatott a tegnapi hajtóvadászaton?

Bankár. Nacczerően! Csok kár, hojd félóra molva már *haleluját* trambitáltak!

Bánatország.

Van egy sötét ország,
Hol hajnal nem támad.
S apró csillagocskák
Nem úzik az árnyat.

Éjnek éjszakája,
Bánat a királya.

Onnét jövök épen,
Be sok búsat láttam,
Gázoltam a vízben,
A könyhullatásban.

S te vagy most ölembe',
Nézz rózsám szemembe!

Annak egy lakója
Adta e tanácsot,
Mikor könyvet ontva
Oda jönni látott:

«Menj vissza a fénybe,
Nézz rózsád szemébe!

Mert ha egy is szeret
Ezen a világon,
Nincsen itten helyed,
Menj vissza barátom!»

Haan Béla.

Akasztófa-humor.

«Szomorú szívvel tudatom tisztelt hitelezőimmal, hogy változatos életemnek a csőd hirtelen végét vetett.»

Egyszerűen.

A. Mit csinálnál, ha milliomos nagybátyád meghalna s mindenét rád hagyná?

B. Semmit!

Hajtóvadászaton.

Koczavadász. Szent Isten! Csak ne jönné nyúl errefelé, különben blamálok magamat a hajtók előtt!

Megfejelt közmondások.

A jóbarát drágább az aranyból,
(Főleg ha pumpolgat.)

Könnyű ruha a csók,
(Mégis melegít.)

Addig hamis az ember, míg *eleven*,
(Mert a halottról vagy jót, vagy semmit sem mond az ember.)

Addig kapar a (*vak*) tyuk, míg *szemre* talál.

Csak az a szép, a mi igaz,
(Kivéve a tündérmesét),
Csak az szabad, a mi illik,
(Ez is olyan mesebeszéd.)

Ló döglök, hám ürül,
(A gazda búsan ül.)

Csak azt hidd, mit szemeddel látsz.
(Vak részére nem jó tanács.)

Annak parancsolhatsz,
A kinek enni adsz,
(Ha vendéglős nem vagy.)

Persius.

Nagyobb művészet

— Bemutatom önnek Pemzli Mátyás urat, a ki házamat építette. Ő nem csak építész, hanem még kiváló festőművész is, a ki olajba festette az én kedvencz ölembet.

Megjárta.

Házaló. Tessék valamit venni! . . . Jegyzőkönyv, szivar-tárca, szivarszipka . . .

Vendég (tréfásan). Azt mind magunk csináljuk!

Házaló. Ugy? Nagyon sajnálom! Ez mind *fegyencz* munka!

Segit magán.

Iskolás fiú. Anyikám, adjál húsz fillért, tizenkilenczért veszek irótollat, egyért czukrot.

Anyá. De fiam, hisz tizenkilencz fillérért vehetsz egész évre irótollat.

Iskolás fiú. Akkor veszek tizenkilenczért czukrot és egyért tollat.

A törvénykezési palotából.

Bíró. Ön azzal van vádolva, hogy ezt az urat itt minden igaz ok nélkül bántalmazta. Mi oka volt rá, hogy egy embert, a ki magának sohasem vétett, így megverjen?

Vádlott. Hát tekintetes bíró úr, épen búcsú volt s nem volt más ember kéznél!

Ravasz.

Nő. De édes férjem, hogy tudtál úgy összetűzni minden ok nélkül legjobb barátoddal?

Férj. Pár hét mulva majd kibékülök vele. Tudod, a felesége anyai örömök elé néz s már példálózott, hogy engem szándékoznak meghívni komájának. Csak azt akartam elkerülni!

Czélzás.

Ifju (vendéglőben.) Bocsánat, szabad ez a szék?

Mama. Oh, kérem, foglaljon helyet, a leányaim is szabadok még!

Jó kívánság.

Feleség (zeneszerzőnő a zongoránál). Édes Samukám, hogy tetszik neked legujabb szerzeményem, az «*Utolsó óráim*»?

Férj. Bárcsak az lenne!

A sziv.

Az Isten akkor, a mikor
A szivet alkotá,
Tekintetét jóságosan
Reá irányozá.

— Mit adjak én neked? Felelj!
S a sziv csak remegett . . .
Mig végre szólt: «legyen enyém,
Uram, a — szeretet!»

«Legyen! — mondá az Úr, — legyen,
Amint te akarod . . .»

S a szivnek még ezenkívül
Hitet, reményt adott.

És vándorútra kelt a sziv . . .

S amint a földre ért:
Ember volt az, a ki belé
Oltá a — szenvedélyt.

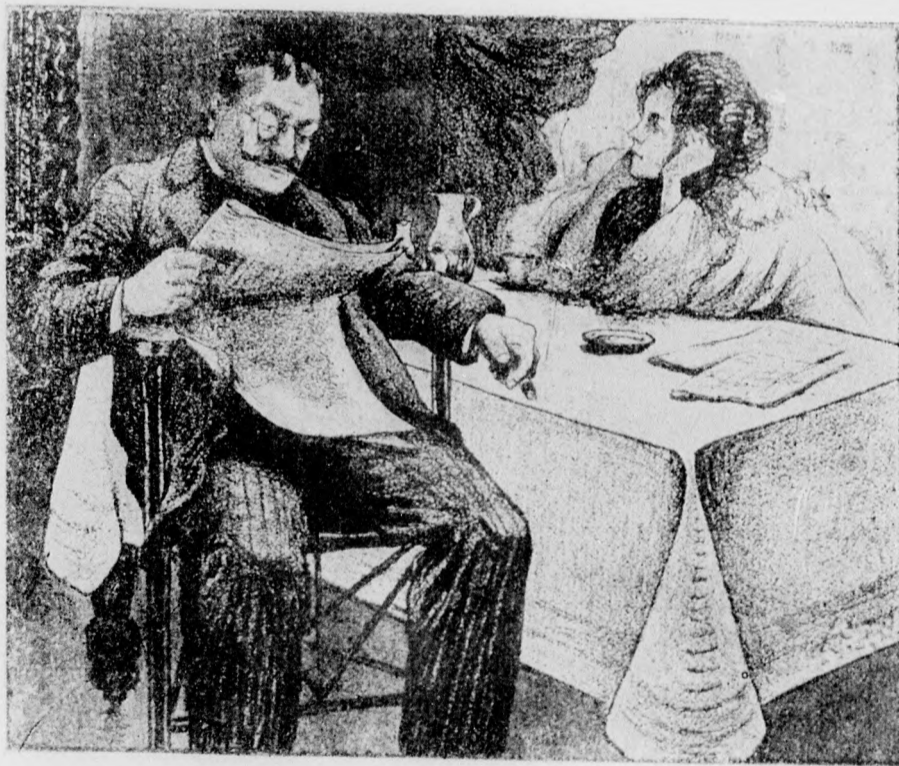
Szécskay György.

A tengerparton.

Férj. A tenger mégis a legszebb, a legelragadóbb a földön!
Nő. Ej, Aladár, be udvariatlan vagy!

Ellenkező hatás.

Egy fiatal asszony, a ki még csak most tanul főzni, férje kedvencz ételét teszi elébe s türelmetlenül várja férje bókjait érte.

— De Sándor, — szólítja meg az ebéd végén, látván, hogy férje szó nélkül fogyasztotta el az ételt, — hogyan ízlett ma a kedvencz ételed?

— A kedvencz ételem került ma az asztalra? — válaszolt a férj csodálkozva, — nem is vettem észre!

A mihez nehezebben lehet jutni.

Egy urasági inas látogatóba ment haza és hogy az otthonlétőknek kedveskedjék, két iskátulya süteményt hozott magával.

— Ejnye fiam, — elégedetlenkedett az inas anyja, — de kár ezért a sok drága finom falatért, nem a mi gyomrunkba való az. Miért nem hoztál inkább pénzt?

— Azért, édes anyám, — vágta vissza az inas, — mert a pénzre jobban vigyáznak, mint a süteményre.

Rá hagyta.

Férj. Kedvesem, az egyszer nem jövök üresen haza, egy ostoba nyulat lőttem.

Feleség. Csakugyan nagyon ostobának kellett annak a nyúlnak lennie, hogy te meglőhetted.

A mostani leány.

Piczi piros a szája,
Formás fehér a válla,
Bárónő a mamája,
Kamarás a papája.

Bálban ő a királynő,
Bája napról-napra nő,
Zongoráz és énekel,
Szavalni is tud, ha kell.

És férjhez még sem mehet,
Vajjon oka mi lehet?
Titoktartás! megsugom,
Ámde el ne áruljon!

Festett arcza s szája is,
Keble, válla, mind hamis,
Divatos a ruhája,
De nincsen — hozománya.

Zelei Győző.

Kellemetlen hasonlatosság.

Ügyvéd (az utcán a szabójához, a mellette levő gyerekre mutatva). Ez bizonyára az ön fia?

Szabó. Szolgálatjára, ügyvéd úr!

Ügyvéd. Mindjárt észrevettem a nagy hasonlatosságot.

Szabó. Hozzám hasonlít? Pedig hát csak mostoha fiam!

Ügyvéd. Nem önhöz. Azt a hasonlatosságot értettem, a mely ennek a gyerekek a kabátja és az én utolsó kabátom közt van, a melyet, bár elég szövetet vettem, mégis olyan kurtára szabott!

A ki nem tud a szépért lelkesülni.

Ferkó bácsi észrevette, hogy az unokahuga nagyon kivágott ruhában jelent meg a bálban.

— Hallod-e, lányom, nagyon rövid az a ruha, — szólítja meg Ferkó bátya rokonát.

— Hogy lehet az, bátyám? — válaszolt a lány, — hisz még uszályra is jutott.

— Nem ott alul, — vágta vissza az öreg, — hanem a derékon felül.

A kire nem gondoltak.

Szarkánénak két szép lánya.

— Leánykérő jött a házba, —

Az idősebb lánya, Lenke

A kérével csacsog egyre.

Beszélgetnek egyről-másról:

Toilettről, mulatságról,

A legújabb regényekről —

Csacsog-csacsog mindezekről.

Az ifjabbik a pamlagon

Ül csendesen, hallgatagon . . .

Néha mosoly játszik ajkán,

S rózsapír fut végig arcán.

Majd a kérő nyilatkozik,

Szavára, ha Lenke hajlik:

Kezét kéri — feleségül

Elvonná ő nagyon nélkül.

Lenke beszélt sokat-sokat —

Fura is lett a fordulat,

Mert a kérő hamarjában

Láthatatlan lett a házban.

Az ifjabbik szól ezután,

Az a csendes hallgatag lány:

«Mondja, kedves édes anyám,

Mondja, miért nem gondolt rám?»

Ha már látta azt, hogy Lenke

Csacsog-csacsog, de nincs kedve

Hozzá menni, mért nem mondta:

— Itt a másik lányom Olga!?»

Farkass Károly.

Bőkezű apa.

Aladár (billiárdozás közben vele játszó atyjához.) Apropos, papa, tudod, hogy ma születésem napja van? Mit kapok tőled?

Apa. Születésed napja? El is felejtkeztem róla! No, adok neked — tiz forint!

Bálszobában.

— Miért nem tánczoltatja meg ezt a szép fiatal lányt itt?

— Hát tudja, nem merek hozzá közeledni, mert három előttem teljesen ismeretlen nyelvet beszél.

— Mit mond?

— Igen, a legyezőnyelvet, szembeszédet és virágnyelvet.

Kiegyenlítés.

— Arankám, igaz, hogy hozzá még a kis huszárcapitányhoz?

— Igaz.

— De hiszen te még egyszer akkora vagy, mint ő!

— Eh mit! Hiszen majd mindig lóháton ül!

Inas logika.

Inas (bekiált az udvarra egy asszonynak, a ki ott lencsét csépel).
 Jó az a lencse, néni?
Asszony. Jó hát!
Inas. Hát akkor minek üti?

Számlák.

— Humoros eset. —

Az öreg paizsszegi Paizs Kázmér amolyan hétszilvafás, pipás-bocskoros nemes ember volt, persze még abban az időben, mikor még a nemesség tekintély, nem pedig pusztá czim volt, vagyis abban a világban, — melyre ma már csak azt mondjuk, hogy: nem úgy van most, mint volt régen!

Ennek az öreg Paizs Kázmérnak volt egy ifju Paizs Kázmér nevű fia, ki a sz—i gymnasium nyolczadik osztályának volt növendéke. Hogy megértsük egymást, előre bocsatom, hogy Kázmér úrfi ki volt kenve a deák-furfang minden rendü- és nevü micsodáival.

Történt egyszer a többek között, hogy Kázmér úrfinak valami hunczutság elkövetése miatt nagyobb összeg pénzre volt szüksége; de az öregtől csak abban az esetben kapott, ha töviről-hegyire még pedig számla alakban kimutatta, hogy mire kéri a pénzmagot.

Kázmér úrfi nem sokáig törte-marta a fejét, hanem leült és irt.

«Kedves Atyám!

Folyó havi kiadásaimról mellékelve küldöm a számlát, mely szerint:

Egy magyar öltözet	30	frt
Magyar esizma	15	«
Az öltözetet eladtam	25	«
Egy óra	20	«
Zálogházban adtak rá	10	«
A zálogcédulát eladtam	6	«

Összesen: 106 frt, mely összegnek mielőbbi elküldéseért könyörög hálás fia stb.»

Paizs Kázmér uramnak az az áldott jó szokása volt, hogyha fiától számlát kapott, csak a számokat szokta volt összeadogatni; de azt, hogy mire kéri fia, azt sohasem olvasta el. Ezt a jó szokását tudta jól Kázmér úrfi, s ezen a réven sikerült néhányszor megpumpolni a jó öreget.

De hát addig jár a korszó a kútra, mig el nem török, Kázmér úrfi is így járt.

Csunya téli idő volt, mikor Kázmér úrfi számláját a jó öreg megkapta. Talán ez volt az oka, hogy — szokása ellenére — most fia számlájának nemcsak számait, hanem minden betűjét kibetűzte.

Nagyot néz a jó öreg fia számlájának ezen szavainál: «Az öltözetet eladtam — 25 frt, még nagyobbbat ennél: Zálogházban adtak rá — 10 frt, olvassa tovább: A zálogcédulát eladtam — 6 frt.»

— Hm, hm! No megállj kópé! Majd én is küldök neked egy számlát, melyből aztán kiszámithatod, hogy mi jut neked!

«Kedves fiam!

Számlát megkaptam, de mielőtt a kimutatott összeget megküldeném, én is mellékelek egy számlát, melyből kiszámithatod, hogy mi maradt neked.

Öt drb anyadisznóm eldöglött	100	frt
Két csikót eladtam	240	«
Háztartásra	180	«
Uj pajtát csináltattam	300	frt. Ebből a maradványt szívesen küldi — szerető atyád — stb.»

Kázmér úrfi, mikor elolvasta az apai számlát, meredt szemmel áll meg a szobája közepén.

— Tyűh az áldóját! az öreg bizonyosan észrevett valamit. No de se baj! azonnal nyélbe fogom ütni a dolgot.

Kázmér leül, számít és azután írja:

«Kedves Atyám!

A küldött számlát örömmel vettem, melynek maradványát még nagyobb örömmel várom. Irja Kedves Atyám, hogy: Öt drb anyadisznója eldöglött — 100 frt, ez bevétel, mert senkinek se adta ki; két csikót eladott — 240 frt, ez is bevétel; háztartásra — 180 frt, ez sem kiadás, hanem igazi bevétel; uj pajtát csináltattott — 300 frt, de reménylem, hogy volt annyi esze, hogy csak felerészben fizette ki, mert bolond ember, a ki egyszerre fizet, tehát itt is maradt 150 frt. És ha ezen számokat összeadja kedves Atyám, kerek 670 frt, azaz Hatszázhetven forint a tiszta maradvány; de mivel tudom, hogy ezen sok pénz elküldése Kedves Atyámnak nehezére esnék, tehát én csak a küldött számlámban kimutatott összeg elküldését kérem. Ezekután maradtam stb.»

Egy urat éjjel megtámad az Andrassy-uton egy csavargó s el akarja rabolni az óráját; de emberére talált, mert a megtámadott lefüleli támadóját.

— Mondd meg, mi vitt erre a kétségbeesett lépésre? — förmedt rá.

— Hogy biciklit vehessek, — volt a válasz.

— Minek neked a bicikli?

— Hát tetszik tudni, ez az út a legjobb az egész városban a kéregetésre; de az uraságok manapság többnyire biciklin járnak, hát biciklin kell a magamfajta szegény embernek is utánuk futni, hogy pár krajczár alamizsnát kapjak tőlük.

Meglepetés.

Egy fiatal asszony férjének vőlegénykori levelét mutogatta barátnőjének.

— Láttál valaha ilyen szép irást? — dicsekedett az asszonyka.

— Ugyan, csak hagyd el, — vágta vissza a barátnő, — hiszen azelőtt, a mikor nekem írt, még szebben írt.

Dalos madár.

Dalolt már nékem,	Szivünk a rejtett
Ismerem,	Kis csalit,
Dalos madár a	Az őrzi édes
Szerelem.	Hangjait.

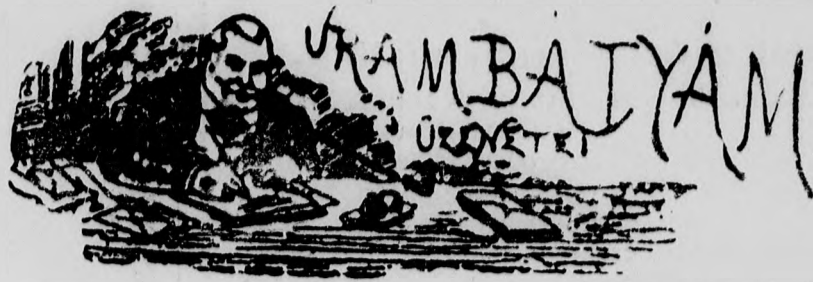
Boldog, ki bennük
Elmerül;
Egy durva hang és —
Elrepül.

Haan Bela.

A kit elkerül a szerencse.

I. vadász. Ön mindig arról panaszkodott, hogy a fegyver csöve görbén húz és most, hogy új fegyvert vett, most sem tud löni semmit.

II. vadász. Hát tehetek én róla, hogy most a nyulak szaladnak görbén!?

Budapesti. Poémája mindenképen csattan, hát helyet kap a lapban. A felképelést leképeletjük. — *Sztiplosész.* Kevés híján a közlendők közé tettük. — *Budapest, Z. Gy.* Egyik elcsépelet ötlet, a többi egy kis simitással közölhető. — *Budapest, G. Ö.* Komoly tanköltemény, nem lapunkba való. — *Vác, Cs.* Egy sincs köztük kivetni való. — *Budapest, Cs. N.* Javarészt felhasználjuk. — *Gyönyös, K.* Talpraesett ötletek, mielőbb helyet szoritunk nekik. — *Maros-Vásárhely, Sz.* Egyikből is, másikkól is válogatunk. — *Budapest, H. K.* Egyiket a kettő közül. — *Jux.* Politikai lapba való.

Mezőgazdák figyelmébe!

Elismert kitünő hazai gyártmány!
1600 gőzcséplőkészlet üzemben!

Czím:
ELSŐ MAGYAR
gazdasági gépgyár részvény-társulat
BUDAPESTEN,
Külső váczzi-út 7. szám.

Gőzcséplőkészletek

2¹/₂, 3¹/₂, 4, 4¹/₂, 6, 8, 10, 12 lóerejű nagyságban.

Magánjárók (uti mozdonyok).

Kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

Árjegyzék kívánatra díjmentesen küldetik.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ara vászonkötésben 2 frt.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1	hálószoba complett matt v. félmatt	105	frt
1	" " " faragott	150	"
1	" " " angol stylben	170	"
1	" " " oszl. faragott	190	"
1	" " " igen finom, ba- roque stylben, valódi belga bleu-márvánnyal	330	"

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint **diszes kivitelben mérsékelt árak** mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohár-szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER

legtisztább égvényes

SÁVANYU-KŰT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi
irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám
vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb
árak mellett eszközöztetnek.*

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Pesti könyvnyomda részvénytársaság.

MEGHIVÁS

a XXXIII. rendes közgyűlésre,
mely 1901. évi február 14-én este 6 órakor
fog az intézet iroda-helyiségében (Hold-utca 7. szám.)
megtartatni.

A tanácskozmány tárgyai:

1. Az 1900. évi mérleg és zárszámadási jelentés előterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Négy igazgatósági és négy felügyelő-bizottsági tagválasztása (3 évre).
5. Netáni indítványok. — (A részvényesek részéről teendő indítványok az alapszabályok értelmében nyolcz nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatóságnál írásban adandók be.)

A közgyűlésen való szavazatjog gyakorolhatására alapszabályszerűleg megkívánt részvények február hó 10-ig az intézet irodájában teendők le.

Az igazgatóság.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,
Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

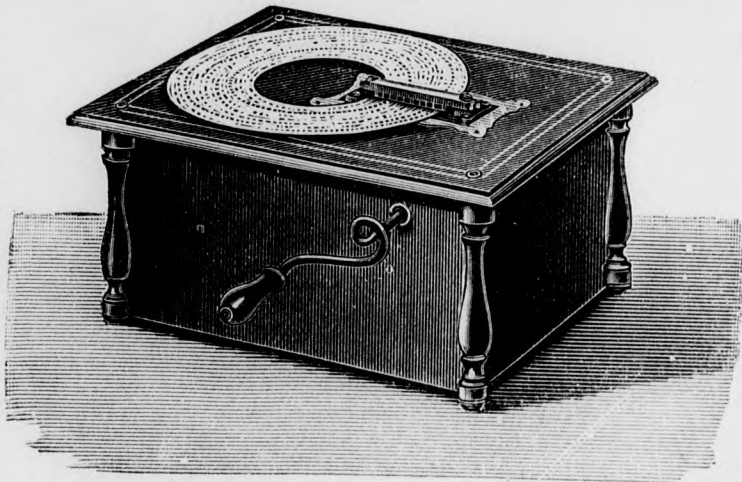
*Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-
detések a legjutányosabb
árak mellett eszközöl-
tetnek.*

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszere-
n el lehet játszani a leg-
szébb és legujabb ma-
gyar vagy bárminő más
tetszés szerinti nótát, kor-
látlan számban, minden
zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alaku 24 kor.

A kóták darabja (érezből) 60 fillér.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszeri gyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-
tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, czi-
terák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hang-
szerről kívánatlik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körut sark.)

Zenepalota.

Franklin-Társulat nyomdája, Budapest, IV Egyetem-utca 4.)

DOMINO

SEC
PEZSGŐ

PÁRISI VILÁGKIÁLLITÁS
1900
ARANY ÉREM

IRODA:
BUDAPEST
ÜLLŐI ÚT 60.

BELATINI BRAUN A.

GYÁR: VELENCZE FEHER M.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek
biztosítására. Változatlanul megállapított havi
díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény
és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és
felvilágosítással szolgál az intézet.